

בידיו. וככלם מצויים לעשותות דין. ומפני שפוגש בהם נזוק. כתוב (בראשית יט) הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדר חסוך וגוזו. מה הטעם? משום שבכל מקום שבדין שרווי, בכל הוא שורה, בין בעיר בין בפרק ובסביבה העיר.

עוד פתח ואמר, (שירח) שימני בחותם על לבך וגוזו. שימני בחותם, בנסת ישראל אמרה את זה לקודוש ברוך הוא. שימני בחותם, מי הוא החותם? זהו חותם הטבעת של האמת. בחותם על לבך - זהו חותם של תפלין שנמנית אדם על לבבו. בחותם על זרועך - זו יד פחה שנמנית באורה זרוע. ומהו? יצחק. וכנסת ישראל אומרת, שימני בחותם. חותם היה אריך להיות! מה זה בחותם? פאותן תפלין של ראש שמוביא שכח לכל הגור. ועל פך תפלין בזרוע, על הלב, ובזה נמצא אדם שלם כמו שלם עלה.

בי עזה כמות אהבה. מה זה כי עזה כמות? אלא לא נמצאת קשיות בעולם כמו פרדת הנפש מהගור כשרוצים להפרד. (על זה) כף אהבת בנסת ישראל לקודוש ברוך הוא, שלא נפרדים לעולמים, ומשום כף תפלה של יד נקשרת בזרוע, לקיים את הכתוב, (שם ב)

שמלאו מחת בראשי. קשה כسؤال קנאה. בכל דרגות הגיהנום אין קשה כמו השאלה, שירוד למטה מכלם. פרט לאוთה מדרגה שנקראת אבדון, וזה גוזה השתקפותו כאחד, וזה קשה לרשותים מהפל. כף קשה כسؤال קנאה, שאין קנאה אלא באהבה, ומתווך אהבה באה קנאה. וכי שמקנא לאותו שאזוב ביותר, קשה לו להפרד ממענו מאומה דרגה שנקראת שאל, שהיא קשה מכל דרגות הגיהנום.

לא אית קשיא בשאל, דנחתית לתקא מניאו, בר ההוא דרגא דאקרי אבדון, ודא ודא אשתקפו בחדוא. ודא קשיא להו לחיביא מפלא. פה, קשה כسؤال קנאה, דלית קנאה אלא ברחימות, ומגו רחימות אתי קנאה, ומאן דקמי לההיא דרכיהם יתיר, קשיא ליה לאתפרק שא מניה מההוא דרגא דאקרי שאל, דאיهو קשיא מפל דרגין דגיהנים.

ובכלחו משפכי לمعد דין. ומאן דיערע בהו אתזק. כתיב, (בראשית יט) הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדר חסוך וגוזו. מאי טעם, בגין דבכל אתר דין נא שרייא בכלא שרייא, בין במטה בין במדבר ובצחרנא דמטה.

זו פתח ואמר, (שיר השירים ח) שימני בחותם על לבך וגוזו. שימני בחותם, בנסת ישראל אמרה דא לקודשא בריך הוא. שימני בחותם, מאן הוא החותם. דא חותם דגושפנקא דקשות. בחותם על לבך, דא החותם של תפלין, דאנח בר נש על לביה. בחותם על זרועך, דא יד כפה, דמנח בההוא זרוע, ומנו יצחק. וכנסת ישראל קאמר שימני בחותם, החותם מיבעי ליה, Mai בחותם. באינין תפלין הרישא, דאתה שבחא לכל גופא. רעל דא תפלין בזרוע, על הלב, ובדא אשתח בר נש שלים בגונא דלעילא. בי עזה כמות אהבה. Mai כי עזה כמות. אלא לא אשתח קשיותא בעלם, כמה דפריישו דנפשא מגופא, בד בעין לאתפרק. (על הא) בד אהבת בנסת ישראל לקודשא בריך הוא, דלא אתפרק לעלמיין. בגין כף תפלה של יד, אתפרק באזרוע, לקיימא דכתיב, (שיר השירים ב) שמלאו מחת בראשי.

קשה כسؤال קנאה. בכל דראין דגיהנים,

אבדון, ודא ודא אשתקפו בחדוא. ודא קשיא להו לחיביא מפלא. פה, קשה כسؤال קנאה, דלית קנאה אלא ברחימות, ומגו רחימות אתי קנאה, ומאן דקמי לההיא דרכיהם יתיר, קשיא ליה לאתפרק שא מניה מההוא דרגא דאקרי שאל, דאיهو קשיא מפל דרגין דגיהנים.